

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Rudolpho canonico de Aldensele, cui viri candidi horas canonicas
decantauerunt, cap. 97.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

firmato diligenter oratorij, ad eum intrauit, increpauit eum, & dicens: Stolide, putas quòd vi possis aliquid extorquere a Deo? si non esset tibi modò paritum propter Priorem tuum, fortè amentiam incurrisses. Nocte quadam cum idem Henricus, defuncto aliquo in ecclesiam depporato, sedisset ante altare infirmorum, viator (de quo dicere non possum, vtrum angelus fuerit an homo) ei apparens signauit vbi Prior esset, cui cum ille resignasset, in infirmatorio est, signo respondit: Ego noui hoc, bene est ibi; inclinanteque coram eodem altari, recedens, & ante alia tria altaria, quæ sunt in abside, simile faciens, chorum monachorum intrauit, & non comparuit. Sepe illum testabatur se vidisse in choro circumeuntem in multa claritate. Cui cum ex parte Prioris Conuersus tunicam obtulisset & cingulum, tunicam recusauit, cingulo suscepto, Ego, inquit, illud dabo bono cuidam monacho Ebarbacensi, & magis ei proderit, quam si ego vterer illo. Remisit ei & cingulum laneum, pretio quidem vilissimum, sed virtute pretiosum, per quod & sanitates factæ sunt, & plurimum valet cõtra stimulum carnis. Quem cum etiam rogaret, vt se Priori ostendere dignaretur, respondit: Dominus noster nos frequenter mittit Ierololymam, & ad alia æquè remota loca, & si videret me Prior, possèt per eius interrogationes legatio mea impediri: & adjecit, Dic Priori vt sollicitus sit circa excitandos fratres, ne dormiant cum pro defunctis cantant; quia sicut milites congregantur ad torneamentum, ita animæ confluunt ad officium defunctorum. APOLLONIVS: Puto quòd mortui viuis in hoc officio sollicitis, dum indigent, vicem charitatis rependant. CÆSARIUS: Hoc tibi vno ostendam exemplo.

*Oratio
pro defū-
ctis re-
munera-
ta.
† Al. Euer-
hardus.*

CAPVT XCVII.

ESt quidam canonicus in Aldensele, † Rudolphus nomine, homo grandæuus, & circa officia diuina valde sollicitus, nunquam aliquam horam in choro negligit, dummodo incedere possit, sicut testis est Alardus noster nouitius, quandoque illius concanonicus.

nicus. Quodam tempore, dū defectum naturæ pate-
retur, ita vt incedere non valens lecto decumberet,
nec tamen aliquid doloris sentiret, cū horas suas
dicere non posset, quosdam viros candidos in super-
pellicijs, & tonsura clericorum, certis horis adesse vi-
dit, qui ei omnes horas decantabant: quibus dictis,
dicebant ad inuicem: Modò exeamus, & sinamus
eum quiescere. Quos cū frequenter contemplare-
tur, & filiam sororis, quæ ei ministrabat, non posse il-
los videre deprehendisset, intellexit quia animæ con-
canonicorum eius essent, quibus ipse beneficia impē-
derat. Quia ad sacramenta corporis & sanguinis
Christi festino, diuersis hīc visionibus finem im-
pono.

FINIS LIBRI OCTAVI.

PROLOGVS IN
LIBRVM
NONVM.

Iocūturus tecum de sacramento cor-
poris & sanguinis Christi, cum timore
illud attento, quia vbi sola fides ope-
ratur, & rationis iudicium excluditur,
non sine periculo discurritur: vnde ni-
loui siue inusitati inde dicere præsu-
mo, sed quæ sancti siue doctores eximij de illo senserunt,
summatim replicabo. Adjiciam & exempla plu-
rima, quæ mihi a personis probatis memini recitata:
in quibus si aliqua fuerint quæstione digna, vt scrupu-
lus remoueat, tua discutiantur interrogatione.

CAPIT.